

ת"ד 164/05/21 - מדינת ישראל נגד יפתח ברזילי

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

ת"ד 164-05-21 מדינת ישראל נ' ברזילי

בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: יפתח ברזילי

גזר-דין

1. כתב האישום נשוא ההליך דנן מייחס לנאשם אחריות לתאונה במסגרתה נחבל הולך רגל (על כיסא גלגלים) ונזקק לטיפול רפואי ואשפוז.
2. הנאשם הודה, בהזדמנות הראשונה, בעובדות כתב האישום והורשע על בסיס הודאתו בעבירות הבאות: אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חצייה בבטחה (לפי תקנה 67 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "התקנות"), נהיגה בקלות ראש (לפי סעיף 2)62 (וסעיף 2)38 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה") והתנהגות הגורמת נזק (לפי תקנה 21(ב)2 (לתקנות).
3. המאשימה, בטיעוניה לעונש, מפנה לכך שהנאשם נוהג משנת 1967 ונרשמו לחובתו 22 הרשעות קודמות. בעניין זה מדגישה המאשימה כי בעברו של הנאשם קיימת אף עבירה דומה (פגיעה בהולך רגל במעבר חצייה) שגזר הדין בגינה ניתן בשנת 2019 (שם, לשיטת המאשימה, התחשבו בנאשם, לפני משורת הדין, בנסיבותיו האישיות של הנאשם במסגרת הסדר מקל) (ראו ת"ד 1891-02-19 **מדינת ישראל נ' ברזילי** (להלן: "**ההליך הקודם**"). עוד בהקשר זה מדגישה המאשימה כי העבירה נשוא ההליך דנן בוצעה על ידי הנאשם כאשר בתוך תקופת התנאי שנקבעה במסגרת ההליך הקודם.
4. המאשימה סבורה שרף הרשלנות בנסיבות העניין הוא גבוה ועותרת לכך שיושטו על הנאשם חמישה חודשי פסילה לצד הפעלת הפסילה המותנית מההליך הקודם באופן מצטבר, פסילה מותנית, הפעלת התחייבות מההליך הקודם, קנס ופיצוי לנפגע.
5. הנאשם מפנה לכך שהוא נהג אוטובוס הנמצא שעות רבות על הכביש ולכך שעל אף שהוא נוהג מעל ל-50 שנה ברכב ציבורי, לא נרשמו לחובתו הרשעות בעבירות מסכנות חיים. לפיכך, טוען הנאשם שהוא נהג זהיר מאוד.
6. הנאשם טוען שלא נגרמו להולך הרגל חבלות משמעותיות ושכיסא הגלגלים לא ניזוק באופן משמעותי למעט עיקום של ידיית הנסיעה. על כך מוסיף הנאשם וטוען לרשלנות תורמת מצדו של הולך הרגל וכי הוא (הנאשם) לא יכול היה לצפות את התנהגות הולך הרגל.

7. זאת ועוד, הנאשם מפנה לכך שמדובר בתיק הצמדה ולכך שהבוחן לא יצא לשטח בזמן אמת. כך גם, לטענת הנאשם, ניסוי שדה הראייה שבוצע, בוצע בעמידה מבלי להתחשב בכך שהולך הרגל ישב על כיסא גלגלים ולא ברור האם בוצע בשעת חשכה כמו שהיה בזמן התאונה.
8. לאור כל האמור, הנאשם עותר לכך שבית המשפט יימנע מהפעלת התנאי העומד לחובתו מההליך הקודם אלא יאריכו. זאת, בין היתר, בהתחשב בנסיבותיו האישיות - היותו פנסיונר בן 74 אשר נאלץ להמשיך לעבוד (גם לאחר הפנסיה) בשל חובות שלקח על עצמו במקום בנו שנפטר במפתיע מדום לב בגיל 40. כך גם בהתחשב בהודאתו שניתנה בהזדמנות הראשונה.

דין:

9. במסגרת תיקון מס' 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), קבע המחוקק את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם כדי שבית המשפט יקבע את העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה. למעשה, המחוקק התווה את דרך הפעולה להבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה.
10. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, תחילה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (כאמור בסעיף 40ט לחוק).
11. לאחר קביעת מתחם עונש הולם, ובהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק, על בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (כאמור בסעיף 40יא לחוק).
12. כפי שהיטיב לתאר זאת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, כב' השופטת גילת שלו, בעפ"ת 27985-02-20 **מדינת ישראל נ' יעקובסון** (29.7.20) (להלן: "**עניין יעקובסון**"): "דרך זו הותוותה על מנת ליצור הפרדה בין הקביעה הערכית המתייחסת למתחם העונש **ההולם** את העבירה שבוצעה, לבין נסיבותיו האישיות של הנאשם".
13. יחד עם האמור, רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום (לפי הוראת סעיף 40ד לחוק) או בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (לפי הוראת סעיף 40ה לחוק).
14. כלומר, בבואו של בית המשפט לקבוע מהו העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה, עליו לפעול בהתאם לסדר הפעולות שלהלן: קביעת מתחם העונש ההולם, גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם כאמור ושקילת שיקולים המצדיקים חריגה מהמתחם בין אם לקולא ובין אם לחומרא.

קביעת מתחם העונש ההולם:

15. כאמור בסעיף 40ג לחוק, במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם, עלינו לבחון מהו הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומהי מידת הפגיעה בו.
16. הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם הוא הגנה על שלמות גופו, נפשו, וביטחונו של ציבור משתמשי הדרך. מידת הפגיעה בערך זה, בנסיבות העניין, היא ברף הבינוני. זאת, כאשר מחד גיסא לא ניתן להתעלם מכך שהתאונה אירעה על מעבר חצייה ומאידך גיסא לא ניתן להתעלם מכך שנראה כי מדובר ברשלנות רגעית שאירעה מיד עם פניית הנאשם ימינה.

17. לאחר שקבענו מהו הערך המוגן שנפגע ומהי מידת הפגיעה בו, עלינו לבחון מהי מדיניות הענישה הנהוגה. עיון בפסיקה מלמד כי מדיניות הענישה במקרים מעין זה נעה כמניפה בין פסילה לתקופה שבין שלושה חודשים (פסילת מינימום הקבועה בפקודה) ועד תשעה חודשים, בין התחייבות כספית להימנע מביצוע העבירות למאסר מותנה, ובין קנס לפיצוי כספי עונשי לנפגע - הכל בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, רף הרשלנות, תוצאות התאונה, העבר התעבורתי והנסיבות האישיות (ראו לדוגמה עפ"ת **ריבקין נ' מדינת ישראל** (23.9.19); עפ"ת **שטרן נ' מדינת ישראל** (13.7.15); ת"ד 9841-04-21 **מדינת ישראל נ' מוטבאינור** (24.3.22); ת"ד 10213-03-20 **מדינת ישראל נ' ספרו** (28.2.22)).

18. השלב האחרון בקביעת מתחם העונש ההולם הוא בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ראו סעיף 40ט לחוק). בענייננו, לא ניתן להתעלם מכך שרף הרשלנות שיוחס לנאשם בכתב האישום אינו מן הגבוהים ולמעשה הוא הורשע בנהיגה בקלות ראש. זאת ועוד, הרי שלא ניתן גם להתעלם מכך שבסיכום ביקורו של הנפגע במחלקה לרפואה דחופה בבית החולים אסותא באשדוד צוין "ללא ממצא חבלתי - שינויים מתוארים המתאימים למצב הבסיסי של הנבדק". כלומר, נראה כי לא נגרמה לנפגע חבלה כתוצאה מהתאונה. זאת, כאשר הנפגע שוחרר מבית החולים מספר שעות לאחר שהגיע עם המלצה לשוב לפעילות יומיומית מהר ככל הניתן ועם חופשת מחלה בת שלושה ימים. כך גם, לא ניתן להתעלם מטענתו המפורטת של הנאשם בדבר רשלנותו התורמת של הנפגע ומכך שהמאשימה נמנעה מלהתייחס לטענה זו (בבחינת מסכימה עמה).

19. לאור כל האמור, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין פסילת המינימום (שלושה חודשים) לבין פסילה בת שישה חודשים ויתר הרכיבים.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם:

20. כאמור בסעיף 40א לחוק, בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בענייננו, לא ניתן להתעלם מן העובדה שהנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה בביצוע העבירות בהזדמנות הראשונה. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ (ת"א) 71933/06 **קלנסבלד נ' מדינת ישראל** (8.2.07) לפיהם:

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות. לא הרי מי שמודה בתחילת ההליך, כהרי זה המנסה להרחיק מעצמו אחריות, מנהל הוכחות ומעלה כל טיעון אפשרי כדי לא לשאת באחריות, ומורשע בסופו של הליך מייגע ולעתים ממושך.

המערער לא ניסה לדחות את הקץ...הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו. על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים, ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

21. כמו כן, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם הינו פנסיונר בן 74 אשר נאלץ להמשיך ולעבוד על מנת לכסות את חובות בנו שנפטר במפתיע בגיל 40. זאת, כאשר הנאשם עובד לפרנסתו כנהג אוטובוס וברי כי לפסילתו מלהחזיק ברישיון נהיגה קיימת השלכה ישירה על יכולתו לעבוד ולהתפרנס. לכך מצטרפת העובדה כי הנאשם משמש כנהג מקצועי של רכב ציבורי למעלה מ-50 שנה בהן נרשמו לחובתו 22 הרשעות קודמות (מהן שלוש הרשעות בלבד בעשור האחרון) - עובדה המלמדת על היותו של הנאשם, בדרך כלל, נהג זהיר.

22. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שבעברו הלא רחוק של הנאשם (הרשעה משנת 2019) עבירה דומה של גרימת תאונת דרכים תוך אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חצייה.

הכרעה:

23. לאור האמור, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לעונש ושקלתי את חומרת העבירות, את מתחם העונש ההולם, את העובדה שהנאשם בחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה וכן את נסיבותיו האישיות, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

א. פסילה בפועל לתקופה של 4 חודשים, בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית אותה ריצה הנאשם.

הפסילה כאמור תחל עד ולא יאוחר מיום 10.7.22 ועל הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט לתעבורה לא יאוחר מהשעה 12:00 באותו מועד. לא יופקד הרישיון כנדרש, הנאשם יחשב כפסול מלנהוג החל מיום 10.7.22 אך הפסילה לא תימנה ולכן לא תסתיים.

ב. מורה על הארכת 6 חודשי פסילה על תנאי מתיק ת"ד 1891/02/19 בשנתיים נוספות החל מהיום (בהתאם לסעיף 36(ו) לפקודה ומטעמים שפורטו לעיל).

ג. מורה על הפעלת התחייבות מתיק ת"ד 1891-02-19, בה התחייב הנאשם על סכום בסך 3,000 ₪, כך שתשולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים, הראשון מביניהם בתוך 90 ימים מהיום.

ד. מורה על חתימת התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה של גרימת תאונת דרכים שמקורה ברשלנות ותוצאותיה גרימת נזק ו/או חבלה והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תיחתם במזכירות בית משפט לתעבורה עד ולא יאוחר מיום 10.5.22. לא יחתום הנאשם כאמור, ייאסר למשך יומיים.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לצדדים.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט' ניסן תשפ"ב, 10 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.

הערת מזכירות:

את הקנס ניתן לשלם בחלוף 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il
- **באמצעות מוקד שירות טלפוני, בשרות עצמי (מרכז גבייה) בטלפון *35592**

או בטלפון 073-2055000.

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד.

(אין צורך בהצגת שוברי תשלום).